UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Capita Libri Noni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Visual Library

CAPITA LIBRI NONI.

DE ſacramento corporis & ſanguinis Chriſti, quid ſit ſacramentum, quæ res ſacramenti, quæ cauſa inſtitutionis, quæ forma, quis modus conuerſionis, vel ſampſionis, cap. primum.

De Godeſcalco de Volmenſteine, qui Chriſtum ſub ſpecie infantis in manibus ſuis vidit, cap. 2.

De Adolpho ſacerdote, qui in hoſtia vidit virginem cum infante, deinde agnum, poſtea crucifixum, cap. 3.

De Epiſcopo Liuoniæ, qui Chriſtum vidit in altari, cap. 4.

De ſacerdote de VVickindisburg, qui in canone dubitans, vidit crudam carnem, cap. 5.

De ſacerdote, qui hoſtiam in ore ob maleficia ſeruans, de eccleſia egredi non potuit, cap. 6.

De corpore Domini ex eccleſia ſublato, quod à bobus in agro proditum eſt, cap. 7.

De apibus, quæ baſilicam corpori Dominico fabricauerũt, cap. 8.

De pœna mulieris paraliticæ, propter corpus Domini, quod ſuper caules ſuos ſeminauerat, cap. 9.

De muſca, quæ circa corpus Domini in hora ſumptionis volitans, mortis pœnam ſoluit, cap. 10.

De muribus, qui hoſtias non benedictas rodentes, litteras non tetigerunt, cap. 11.

De corpore Domini, quod in flumen proiectum, hæreticos demerſit, cap. 12.

De corpore Domini, quod naue confracta ad reliquas naues natauit, cap. 13.

De corpore Domini, quod Coloniæ de manibus ſacerdotis labens, lapidi miraculosè impreſſum eſt, cap. 14.

De hoſtijs in Hainrode clericorum inſania excuſſis, cap. 15.

De eccleſia combuſta, & corpore Domini intacto, cap. 16.

De Abbate Daniele, qui formam ſanguinis vidit in calice, cap. 17.

De Heilardo ſacerdote de VVunniſdorp, qui formam humani cruoris vidit in calice, cap. 18.

De

De ciue Hildesheimenſi, qui in canone vidit calicem, cùm dubitaret, ſanguine Domini exuberantem, cap. 19.
De Hertuuico ſcholare, qui vidit formam ſãguinis in calice in Riſene, cap. 20.
De Hildebrando ſacerdote de Meſcede, qui vidit ſpeciem cruoris in calice cum duobus militibus, cap. 21.
De corporali ſacramento infuſo, quod ablui non potuit, donec incluſa dubitans illud videret, cap. 22.
De corporali infuſo, in quo ſãguis humanus apparuit, c. 23.
De infirmo, cui ablutio conuerſa eſt in ſanguinem, cap. 24.
De nobili femina, cui vltima ablutio per panem ſuſcepta conuerſa eſt in ſanguinem, cap. 25.
Qualis debeat eſſe vita ſacerdotum, cap. 26.
Quæ exigantur in ſacerdote, vt Chriſti corpus poſſit conficere, cap. 27.
De ſacerdote Clauſtri, in cuius manibus infra canonem Chriſtus viſus eſt, cap. 28.
De Hermãno Abbate, in cuius manibus Henricus de Hart Chriſtum vidit in miſſa, cap. 29.
De ſacerdote, qui infra canonem à terra eleuatur, cap. 30.
De Vlrico monacho Vilarienſi, cap. 31.
De ſacerdote, cui Dominus tantam contulit deuotionem, vt venter eius dirumpi videatur accedenti ad altare, cap. 32.
De Rihcmunde, quæ hoſtiam eleuatione ad inſtar cryſtalli vidit perlucidam, cap. 33.
De deuotione eiuſdem quando communicabat, & de claritate quam vidit ſuper altare in canone, cap. 34.
De femina religioſa Brabantiæ, quam CHRISTVS proprijs manibus communicauit, cap. 35.
De Hildegunde vidua, quam Chriſtus per ſeipſum communicauit, cap. 36.
De Conuerſo Liuoniæ, qui communicare deſiderans, hoſtiã reperit in ore ſuo, cap. 37.
De Erkenbaldo de Burban, cui idem contigit, cùm ei ob occaſionem cognati ſacramentum fuiſſet negatum, cap. 38.
De corporali dulcedine ſanctimonialis, quam percepit in ſacro canone, cap. 39.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De dulcedine Albeydis Abbatiſſæ Monaſterienſis ex ſacræ communione, cap. 40.
De Conuerſo, qui communicaturus vidit Chriſtum ſanguinem ſuum quaſi ſtillare in calicem, cap. 41.
De Conuerſo, qui vidit in os alterius Conuerſi ſacerdotẽ mittere puerum pulcherrimum, cap. 42.
De Mauritio epiſcopo Pariſienſi, qui in fine ſuo per communionem ſacram ſenſum recepit, cap. 43.
De puerulo, qui hoſtiam non benedictam corpus non eſſe Domini deprehendit, cap. 44.
De Conuerſo, qui per deſiderium communicandi ſpiritum meruit prophetiæ, cap. 45.
De femina religioſa, quæ communione ſibi negata, dulcedinem eius ſenſit in gutture, ſimiliter illius odorem ex remoto percipiens, cap. 46.
De femina quæ de ſolo corpore Chriſti vixit, cap. 47.
De milite, qui virtute ſacræ communionis in duello triumphauit, cap. 48.
De milite, qui ſuſpenſus mori nõ potuit, donec Chriſti corpus percepit, cap. 49.
De ancilla ſacerdotis, quæ gratia Dominici corporis ſenſũ recepit, cap. 50.
De milite, qui coram Chriſti corpore in luto veniam petẽs, luti immunditias non ſenſit, cap. 51.
De hæreticis, qui in eccleſijs furati ſunt corpus Domini, & vno propter hoc ſuſpenſo, cap. 52.
De ſacerdotibus indignè conficientibus, cap. 53.
De ſacerdote in Hadenmare, qui carbones viſus eſt maſticare in perceptione ſacramenti, cap. 54.
De ſacerdote Friſone, qui calcauit corpus Domini, cap. 55.
De Petro medico, qui ſub ſpecie panis tantum credidit eſſe ſacramentum, & non rem, cap. 56.
De ſacerdote malo, à quo infans Chriſtus in miſſa faciem auertit, cap. 57.
De Eruuino ſacerdote, qui corpus Domini in miſſa perdidit, cap. 58.
De Daniele Abbate, qui in calice reperit crudam carnem, cap. 59.
De ſacerdote ſine ordinibus celebrante, cuius manus ſacer
ignis

ignis deuorauit, cap. 60.
De alio, qui ſine ordinibus celebrans, crucifixum vidit lacrymantem, cap. 61.
Quomodo ſacra Euchariſtia ſumi debeat, cap. 62.
De Vvirico Conuerſo, qui carbones ſumere viſus eſt loco ſacramenti, cap. 63.
De Conuerſo proprietario, qui corpus Chriſti ſumere non potuit, cap. 54.
De hoſtia, quæ in Belle de corporali reſiliuit ob vermiculum in ea decoctum, cap. 65.
De corporali, quod ob tactum impregnatæ ſanctimonialis ſanguineam contraxit maculam, cap. 66.
De corporali, quod Godeſcalcus in exiccatione rupit, & diuina virtus reparauit, cap. 67.

DE SACRAMENTO CORPORIS ET SANGVINIS CHRISTI LIBRI NONI

CAPVT PRIMVM.

CÆSARIVS:

VNIVERSA eccleſiæ ſacramenta, corporis & ſanguinis Chriſti ſacramentum pracellit: in ipſo via, veritas, & vita: via, quia dignè accedentes ducit ad Deum; vnde & viaticum dicitur: veritas, quia edentes Chriſto incorporat, vnde & ſacra communio vocatur: vita, quia Chriſto incorporatos in anima mori non ſinit, vnde & Euchariſtia dicitur, id eſt bona gratia. De primo Saluator dicit: Ego ſum panis viuus, qui de cœlo deſcendi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum, &c. ecce via. Qui deſcendit, ipſe eſt & qui aſcendit, ſecum ducens omnia ſua membra; alia in re, alia verò in ſpe. De ſecundo idem dicit: Caro

De ipſo Euchariſtia ſacramento.

Ioan. 14.

Ioan. 6.

Epheſ. 4.

Ioan. 6.